

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski Prijatelj“. Uredništvo „Zarje“ je v Trstu Via dell'Acquedotto št. 91. (pritličje). Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi „Družinski Prijatelj“. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

ZARJA

Upravišтво „Zarje“ je v Trstu, ulica delle Poste št. 9. Sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s prilogo je za vse leto naprej po pošti K 6.— za pol leta K 3.— Posamezne številke po 6 v. Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno petito vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno-hranilničnega računa št. 64139.

Naš cesar.

Dne 2. decembra je veleznamenit dan za vse narode Avstro-ogrske monarhije.

Prihodnjo sredo bo namreč prav 60 let, odkar je tedanji 18 letni nadvojvoda Franc Jožef zasedel prestol slavne habsburške dinastije.

Težki so bili časi, ko je sprejel naš mladi cesar žezlo v roke. Na severu, posebno na Dunaju so vladali nemiri; na Ogrskem se je pojavila prava revolucija in v Italiji je bila vojska.

Vendarle v eni točki je bil cesar srečen: imel je zveste generale. Jelačić, Radecky, Windischgrätz so premagali nemirne elemente in tako je prišla Avstrija zopet do miru.

Cesar je mogel tedaj kmalu posvetiti svojo skrb ureditvi notranjih razmer. Mnogoštevilne narode svojega cesarstva je pozval s geslom: „viribus unitis“ na skupno delo za blagor vsega cesarstva. „Združenimi močmi“ naj bi torej bilo posebno letos res geslo vseh narodov.

Ko so se duhovi v monarhiji pomirili, je mladi cesar skrbel tudi za to, da bi zavladali med Avstrijo in cerkvijo prijateljski odnosi. Za to je sklenil l. 1855. s papežem Pijem IX. konkordat, v katerem je priznal veliki pomen in važnost, ki jo ima Cerkev za srečni razvitok države.

Žal, da so bili politični dogodki l. 1859 in pozneje l. 1866 neugodni za Avstrijo. Cesar — ki je sicer zelo mirojuben vladar — se je moral vojskovati proti Italiji in Nemčiji. Dasi so mnogi zvesti vojniki prelili svojo kri za domovino, je vendarle v onih letih padel ugled našega cesarstva pred zunanji državami.

To okoliščino (in neprijetni položaj, v katerem se je nahajal cesar), so znali izrabiti liberalci na Avstrijskem in Ogrskem v svojo korist.

Prvi so kričali, da je vsemu kriv konkordat, — katerega so del za delom odpravili in od leta 1870. dalje sploh niso hoteli več priznati, Ogrji so pa zahtevali svojo „neodvisno Ogrsko“.

Tako je nastal že l. 1867. dualizem v monarhiji.

Odprava konkordata in dualizem sta zelo škodila katoličanom in — Slovanom. Nemški in ogrski liberalci so si razdelili plen. Ko bi bil ostal katoliški duh v postavi, bilo bi mnogo bolje za Slované in sploh za vso državo.

Cesar je pokazal, da ljubi svoje narode in

LISTEK

Prepozno.

Tam ob robu gozda je stala lesena bajta Koronove Zefe. Mala okenca in stara, tupatam že z mahom zaraščena slamnata streha je pričala, da Zefa ni imovita. Imela in varovala je le en zaklad, svojega Miha, ki ji ga je zapustil rajni Jurij, ki že zdavna počiva gori pri sv. Miklavžu.

Rada je imela Zefa svojega Miha, zelo rada, saj je bil nje edini zaklad. Koliko noči je prebela in mislila težke misli, kako bi ga najbolje oskrbela. Najraje bi bila videla, če bi postal gospod; a kaj boš reva, ko ni denarja. Mihec je že pred letom dni skončal ljudsko šolo, in zadnji čas je, da ga spravi kam, da se priuči kakemu bilo rokodelstvu.

Miha je najbolj veselila pekarija; črez vse je ljubil bele žemlje in po ničem ni tako hrepenel, nego postati pek in jesti zastonj vsak dan žemlje in rogljičke.

Res je dobila zanj dobra mati mesto v bližnjem mestu, da se izuči za peka.

Na vse zgodaj sta se pripravljala za pot k peku. Zefa je skuhala skledico mleka, v katerega sta nadrobila črnega kruha, Mihec je bil prav dobre volje. Mislil je na beli kruh in žemlje, ki jih

da jim zelo zaupa, ko jim je dal konstitucijo. Dal je ljudstvu pravico, naj si samo izbere svoje poslance, ki bi naj potem vstvarjali postave v blagor narodov.

In ko je šlo pred malo leti zato, da bi vsi dobili enako volivno pravico, se je cesar zelo zavzel za to pravico. — Naš vladar zaupa torej v razsodnost svojih državljanov, ko jim da take pravice. —

Žal da mnogokrat narodi niso znali ceniti teh velikih pravic: nahujskani od liberalcev in v zadnjih časih od socialistov so izbrali večkrat take ljudi za poslance, ki nimajo srca za skupni blagor.

Težko je moralo biti našemu vladarju, ko so taki poslanci kovali proticerkvene postave in mu jih predlagali v odobrenje — še dalje bi bili šli, če bi jih ne bil držal ugled vladarjev nazaj, ker so znali, da ljubi svojo sveto kat. vero in preveč se niso smeli upati.

Mi želimo pravične postave, ki dajejo vsakemu svoje, ki spoštujejo svete pravice katoliške cerkve!

Cesar nam jih bo rad potrdil, toda poslance moramo izbrati mi: dajmo cesarju dobre krščanske poslance in on bo imel tedaj tudi krščanske ministre.

Ko bo imela Avstrija res krščansko vlado, bo srečna.

Ko bi imeli v parlamentu čvrsto večino krščanskih mož, mogel bi cesar na dan svojega jubileja z veseljem gledati na svoj kabinet. V resnici pa nimamo niti pravega kabineta, saj večina ministrov so — suplenti.

Zakaj to? Zato, ker se avstrijski poslanci ne držijo cesarjevega gesla: Viribus unitis, temveč skoro vsaka stranka išče le svoje sebične koristi brez ozira na splošni blagor.

To pa mora nehati. Naš vladar je že itak mnogo trpel, na večer njegovega življenja ga morajo narodi razveseliti.

Trpel je mnogo radi udarcev, ki so zadeli njegove narode in mnogo radi udarcev, ki so zadeli njegovo družino.

Koliko je moralo trpeti njegovo srce, ko je doznal za smrt svojega brata Maksimilijana, svojega sina Rudolfa, posebno pa za smrt cesarice Elizabete?

In zdaj naj bi mu ob 60 letnem jubileju, narodi, oziroma njih zastopniki, delali sitnosti?

Ne; narodi in stranke naj odnehajo tam,

bo drobil v mestu v mleko ali kavo. Nič se mu ni tožilo, da bo zapustil mater in rojstno hišo. — Morda je zadnjikrat na svojem domu tako brezskrben, morda se za vedno loči od prijatelja gozda, od zelenih domačih livad, od lipe, na kateri so brenčale in nabirale strd čebele; saj doma ne bo mogel začeti s pekarijo, če postane pek. Pa na vse to Mihec danes ni mislil. Bil je pač mlad in mu ni bila znana rasnoba življenja. Vesel je bil, kakor da bi šel na gostijo.

Temveč je pa premišljevala Zefa. Ves čas, kar se je namenila dati Miha v mesto, je ni nadlegovalo toliko skrbi nego danes.

„Le jej, Mihec“, mu je dejala, čeravno je dečko prav pridno zajemal in mašil v usta prav debele, z mlekom napojene krljice rženega kruha. — Zajela je zopet nekaj žlic in zopet se je skrbno ozrla na Miha.

„Srajce sem ti vse lepo zakrpala, ena je pa za nedelje, čisto nova, da boš mogel v cerkev“. — Zopet je zajela par žlic in si potegnila z rokami črez oči.

„Mihec, ne pozabi na Boga in moli za rajnega očeta, kakor sem te učila. Kako bi bila vesela, če bi vedela, da boš ostal tako priden, kakor si bil dosedaj!“

In položila je žlico na mizo, Mihec pa je pridno zajemal in ni mislil na materine besede. Priden in ubogljiv je bil njen sin, a danes so mu

kjer se da in mora odnehati, naj se da pravično vsakemu svoje, vsi skupaj pa naj bodo združeni v ljubezni do cesarja in domovine.

Mi katoličani vidimo v cesarju ne samo plemenito osebo, mi vidimo v njem tudi svojega najvišjega deželnega predstojnika in kot taloga namestnika božjega.

Zato mu hočemo biti pokorni in zvesti. Kaj vsak človek bodi višji oblasti podložen; ni nam nič oblasti od drugod kakor od Boga; katere pa so, so od Boga postavljene.

V cesarju vidimo torej od Boga postavljeno oblast, kateri moramo biti podložni ne iz strahu, temuč radi vesti (Sv. Pavel.) Po ukazu božjemu moramo biti zvesti vladarju in njegovi dinastiji, po ukazu božjem moramo biti dobri patriotje.

Naš patriotizem ni gola fraza, temuč izraz resnice, katero spoznava naša vest. Če tudi se ne moremo večkrat ni malo ogrevati za kako vlado, ki pride na površje vsled čudnih razmer v našem parlamentu, vendarle ostanemo zvesti domovini in cesarju. Ni treba, da smo ravno vladinovci, pač pa moramo biti patriotje.

Slovenski narod, kot iskren katoliški narod, je in ostane patriotičen narod, zvest svojemu cesarju, ker tako hoče Bog. Zvesti mu bomo, ne da si pridobivamo simpatije vladnih organov, ker kar nam gre, bomo zahtevali brez ozira na njih „simpatije“, temveč po nauku sv. Pavla zavoljo vesti. (Rimlj. 13, 5.)

Zato kličemo povodom 60letnice našega plemenitega vladarja prav iz srca:

Bog ohrani, Bog obvari
Nam cesarja Avstrijo!

V premislek!

Dejstvo je, da dandanes vera v javnem življenju nima skoro nobene zaščite, ker se v javnem življenju sploh malo vpraša za vero, pač pa se dela proti veri in se z vsemi mogočimi sredstvi skuša zatreti jo tudi med priprostim ljudstvom. Mi tržaški in istrski Slovenci imamo dve politični društvi. Obe društvi sta pa pripravljene zatisniti obe očesi, kadar gre proti veri, samo da se kuje iz tega navidezen politični kapital.

To dejstvo, in da je dejstvo, mora biti jasno vsakomur, če ima le glavo na pravem mestu, to

begale misli bolj po mestu.

In vstala sta, vzela vsak svojo culico, vse za Miha.

Predno sta pa stopila črez prag, je pokrižala Zefa sina na čelo in ga pokropila z blagoslovljeno vodo. Pokazala mu je s prstom na staro Marijino podobo v kotu, pred katero sta molila ob večerih rožni venec, rekoč:

„Brezmadežna te naj varuje. Mihec spomni se na njo, če bi te kdo hotel zapeljati na grešne poti“.

In Mihec se je ozrl na Brezmadežno, in zdelo se mu je, da ga še ni nikdar tako milo gledala, kakor to pot.

Zaprta sta večna vrata in molče stopala po rosnih poti, Miha spredaj mati za njim. Težko je bilo Zefi, v resnici težko. Sin, nje edino veselje, jo zapušča. Sama bo, zapuščena; vsak teden bo stopila enkrat v mesto, da pogleda po sinu. In saj mu ne bo hudega v mestu. O, priden bo njen Mihec, dobro mu bo, delal ji bo veselje. To bo njena tolažba v samotni bajti. Saj pa tudi vedno ne more biti doma.

Vendar je te misli niso utolažile. Mihec odhaja in sam Bog ve, kakšen se zopet vrne. Tako težko je stopala le tedaj, ko so ji zagrebli rajnega Jurja. To pa je že dolgo od tega. Cel šop belih las ji je od tedaj pokrival glavo.

Miha je postal pekovski pomočnik. Nosil je

dejstvo mora vznemiriti vsakogar, ki ve, kaj pomeni verski moment za poštenje naroda in tistih, ki jim je na srečo narod in njegovo blagostanje, v to dejstvo se morajo vglobiti posebno tisti, ki so postavljeni, da varujejo vero, a ti so naši duhovniki.

Koliko je vredna politika ako ne sloni na trdni podlagi verskih načel? Dobro je treba premisliti, kaj morajo prijatelji naroda smatrati za višje: vero ali politiko in potem naj razsodijo naši možje, v koliko naj podpirajo politiko, katera direktno ali indirektno izpedkopava vero in katera pači in perhoreseira verska načela.

Resnica je, žalostna resnica, da so dandanes predstavitelji naše javnosti, da je naša inteligenca popolnoma obrnila hrbet veri ali pa je napram veri čisto indiferentna.

Veri je ostal zvest samo naš priprosti narod, a tudi v njem ni vera več tako živa, da bi se vedno in ob vseh prilikah moglo na njo računati. Tudi v našem priprostem narodu že pogrešamo pravo katoliško zavest: zakaj da je katoličan in da je zanj največja, da, edina sreča, da je katoličan. Ko bi v našem narodu prevladovala ta zavest krepka in neomajana, potem bi se nikdar ne prigodilo, da bi narod tako lahko in hitro veroval raznim lažnjivim prerokom, ki hodijo k njemu polni krivih navkov, ki so strup za dušo naroda, tedaj ne bi nikdar prišli na površje Mandiči, Pangerci itd.

Vse to moramo dobro premisliti vsi, posebno pa je treba, da se zamislijo v to tisti, ki imajo čuti nad vero naroda, ki živijo med narodom in ki to vero učijo.

Naša glavna skrb bodi, da ohranimo med našim ljudstvom vero čisto in živo in da te ne pustimo od nikogar izpodkopavati. Ako bode naša duhovščina imela to vedno pred očmi (o tem smo prepričani), tedaj bo hitro spoznala, v kateri politiki je njeno mesto.

Pa tudi narod sam bode spoznal, ako bo vedel, kaj pomeni vera za njega, kaj je vera za poedince za družino, za društvo, komu sme zaupati, kedo mu je pravi prijatelj in kedo pa sovražnik.

Da se pa to doseže, ne zadostuje samo cerkev, prižnica in spovednica. Treba je poleg tega iti ven iz zakristije treba je narod organizirati.

Zato pa kličemo vsem, ki imajo srca za naš slovenski narod: Ustanavljajte pridno društva in zadruge na naši pristni krščanski podlagi. Ne strahite se dela, saj vendar ni lepšega, kakor žrtvovati se za vero in narod. Začnite takoj, ker sicer se prav lahko zgodi, da bo nekega lepega dne naš narod organiziran od verskih nasprotnikov, vi pa boste osamljeni.

Politične vesti.

VELIKI IZGREDI MED ITALIJANI IN NEMCI NA DUNAJU.

V ponedeljek je prišlo na vseučilišču do konfliktov med italijanskimi študenti, ki so priredili

sedaj gosposko obleko, in začel si je vihati pod nosom redek mah. Lase si je česal postrani, skratka, to ni bil več stari Mihec, Korenove Zefe sin. Mati ga je redno obiskovala, in imela je z njim veselje, ker Mihec je bil gosposko oblečen, jedel je bele žemlje, služil je tudi že denar in svoji materi je ostal še vedno vdan. Domov pa vendar ni mnogo zahajal, čeravno si je Zefa to tako gorko želela.

Mihec se je sčasoma stožilo po svetu. Od tovarišev je slišal mnogo pripovedovati o velikih mestih in prijetnem velikomestnem življenju. Velikega mesta še ni videl. Zahrepenel je po velikomestnem življenju in lišpu, pa vedel je, da mu bo branila mati, ki ga je hotela imeti v svoji bližini. Zato si je priskrbel službo v Gradcu, ne da bi o tem kaj povedal materi. Šele potem, ko je že nastopil v Gradcu službo, je pisal materi karto, na kateri ji naznanja, kje da je.

Zefa se je prestrašila. Ni ji bilo po volji, pa zaupala je v sina neomajno in se zategadelj popolnoma vdala v sinovo voljo, češ, bo že tako prav, četudi ni meni po volji.

Miha ji je sprva pisal pogostoma. Poročal je vsakokrat, da se mu godi dobro, da je zdrav, da dobro zasluži in da je v Gradcu čudovito lepo. — Zefa se je vsakega pisma zelo razveselila. Kar trepetal ji je že list v roki od razburjenja, ko ga je odpirala.

„Saj pravim“, si je dejala, „moj Mihec me ne

demonstracijo v prilog italijanskemu vseučilišču v Trstu in nemško-nacionalnimi študenti. Italijani so peli Garibaldijevo himno, Nemci pa Wacht am Rhein. Naenkrat so z italijanske strani padli strelji iz samokresov, ki so manje ali huje ranili več nemških dijakov. Mnogo dijakov je bilo ranjenih od udarcev s palicami. Italijani so bili končno potisnjeni iz aule. Policija je izvršila na ulici več aretovanj. Težko ranjenih po streljih iz revolverjev je 6 dijakov. Trije ital. dijaki so bili izročeni deželnemu sodišču. Vseučilišče je zaprto.

RUSKI VISOKOŠOLCI, SRBSKI PROSTOVOLJCI.

Vseučiliška mladina v Moskvi je poslala srbskim akademikom brzojavko, v kateri zagotavlja srbski narod svojih simpatij, ter sporoča, da so ruski visokošolci pripravljeni vstopiti v srbsko vojsko kot prostovoljci. Na brzojavki je bilo 1197 podpisov.

RUSIJA ZA SRBIJO.

Iz Petrograda javljajo, da stoji Rusija slej kot prej na stališču, da Srbija in Črnagora morate dobiti teritorialno kompenzacijo. Edino v tem slučaju prizna Rusija aneksijo Bosne, drugače nikakor ne.

NOVICE.

n Papežovo odlikovanje. — Sveti oče Pij X. je imenoval preč. g. Jakoba Brumata v Gorici svojim tajnim komornikom. Novi Monsignor je že 10 let špiritual, oziroma profesor v centralnem semenišču v Gorici in je kot tak v najboljšem spominu pri mlajši duhovščini na Primorskem. — Čestitam.

n Avstrijske škofje je sprejel cesar v avdijenci v četrtek ob 11. uri. Tudi naš prevz. gosp. škof se mudi na Dunaju, kjer imajo škofje sedaj svoja posvetovanja.

n Odlikovanje. — Njega Velikanstvo, kralj Grške, podelil je predstojniku poštne in brzojavnega ravnateljstva za Trst, Primorsko in Kranjsko, c. kr. dvornemu svetniku Hermanu Pattay, komturni križec kraljevega reda Spasitelja in c. kr. poštne svetniku Nikolaju Dudan častniški križ istega reda.

n Proslava 2. decembra. Po oficijelnem programu za dvorne slavnosti povodom vladarskega jubileja bo 2. decembra ob 10 in pol predpoludne v dvorni župni cerkvi slovesna maša z zahvalno pesmijo, katere se udeležijo cesar in člani cesarske rodbine. Ob 11. uri bo v cerkvi sv. Štefana slovesna služba božja za povablence, ki jo priredi dvor. Nato bo cesarska rodbina v cesarski palači čestitala cesarju, ob 1. uri popoldne mu pa bodo čestitali viši dvorni dostojanstveniki, ministri itd. Ob 4. uri bo v ceremonijski dvorani rodbinski obed in ob enem maršalski večer.

n Demonstracije in šolski štrajk radi dunajskih dogodkov. Dijaki višje trgovske šole Revoltela, ki so že 23. t. m. opustili poduk v znak so-

pozabi, čeravno je že cel gospod. Pa dobro mu gre, zdrav je. O, moj Mihec, ko bi le mogla do njega! Pa je tako daleč. Kaj bom stara reva, predaleč je zame!

In brala je list, brala ga je po petkrat, po desetkrat in več ter ga potem skrbno položila na polico.

Toda Mihčeva pisma so postajala redkejša. Pisal ji je le še tuptatam, da je veselo v Gradcu, da ima mnogo tovarišev in prijateljev. Tudi denar ki ga ji je prej pošiljal za priboljšek, je prihajal vedno redkeje, dokler ni popolnoma izostal. Sčasoma o Mihec ni bilo več sluha ne duha. — Pisala mu je Zefa, pa dobila ni prav nobenega odgovora.

Hudo je bilo dobri Zefi. Lica so ji upadla, globoke gube so se ji začrtale v že prej nagubano čelo. Zefa je bolehal. Saj je bila pa tudi že stara. Revo so podpirali dobri ljudje, da ni umrla lakote. Za delo je bila preslaba, ker se je že opirala ob palico. Le kakega suhega dračja je še nabrala v lesu in ga ponesla v butaro zvezanega na glavi domov. Vedno bolj je pogrešala Mihca, edino mogoče izdatne podpore. A o Mihec ni bilo ne duha ne sluha. Tako je reva hiral in žalovala, dokler ni nekoč oznanil zvon z zvonikove line pri sv. Miklavžu, da je Korenova Zefa zaspala utrujena od koprnenja po sinu. Ubrano so peli zvonovi ob njenem pogrebu, a ni ga bilo človeka, ki bi stopal s črno obleko sklonjen in z mokrimi očmi

lidaritete z italijanskimi visokošolci na Dunaju, so v sredo zjutraj skupaj s dijaki obeh občinskih srednjih šol, trgovske in nautične akademije in celo z delom učenk občinskega dekliškega liceja v vpriporili demonstracijo s tem, da so izostali iz šole in šli v zaprtih vrstah po raznih ulicah mesta. Zvečer so se poročile demonstracije po mestu s kričanjem in žvižganjem pred namestništvom in raznimi nemškimi lokali ter vzklikanjem za laško univerzo v Trstu in jevanjem raznih laških patrijotičnih pesmi. „Eintracht“ je pa bila močno zastražena s kordoni policije. Demonstracije, katerih se je udeležile okolo tisoč večinoma mladih ljudi, so trajale do 11 ure in pol zvečer. Policija je tuptatam razganjala demonstrante, in aretirala več njih, zlasti mnogo dijakov.

n Slepjar. Trgovec s pohištvo Bernard Ludwig v Trstu je vložil na pošti 20000 K. Ko je o tem zvedel njegov uradnik Rudolf Vašek, šel je na pošto in toliko časa pripovedoval ondodnemu poštnemu uradniku, da je njegov šef pomotoma vplačal omenjeni znesek, da ga je dobil nazaj. Ko so pa sleparstvu prišli na sled, Vaška ni bilo več v Trstu.

n Velika tatvina v Trstu. — Že se je mislilo, da se tihi svedrovci, o katerih se je svoj čas mnogo pisalo, ne bodo tako hitro pokazali na dan in da jim je tržaška policija že precej prestrigla peruti ter jih razgnala na razne strani. Temu pa ni tako.

V soboto uže na vse zgodaj se je raznesel glas po Trstu, da so svedrovci ulomili v prostore „Obrtne banke“ (Verkehrsbank) ter oropali blagajno. Ko je v soboto zjutraj služkinja pospravljala, je opazila v sobi, kjer je blagajna, vse narobe, vse razmetano in posamezni kosi zatega denarja se je videlo na tleh. Takoj je to naznanila pristojnim osebam. Policija, ki je prišla na lice mesta, je konstatirala ulom s tihim svedrom in tudi dognala, da ulomilci so morali bančne prostore dobro poznati. Z bančnim ravnateljem se je nadalje konstatiralo, da so tatovi odnesli 17 bankovcev po 1000 K, 47 bankovcev po 100 K, 67 bankovcev po 50 K, 335 bankovcev po 20 K, 195 bankovcev po 10 K, zraven tega še 372 zlatih napoleonov in 5 nemških bankovcev po 1000 mark. Vsega skupaj so tatovi odnesli nad 50 tisoč K. Banka je zavarovana proti ulomu. O ulomilcih ni sledu do sedaj. Tihi sveder je torej še na delu.

n Tatvina v plinarni. — Uprava občinske plinarne je naznanila policiji, da je bilo od junija sem okradeno od neznanih storilcev 1000 do 1100 komadov jutnih žakljev, ki rabijo za transport koka, in razun tega še 200 novih žakljev. Škoda znaša 460 K.

n Aretirani ulomilci. — Pred sedmimi dnevi je bil v stanovanju mesarja Petra Ritossa, na trgu Barriera vecchia št. 4, izvršen ulom. Tatovi so odnesli oblačil in perila v vrednosti 400 K in revolver.

Dva dni potem so našli policijski agenti pri neki starinarki skoraj vse vkradeno predmete. Poizvedbe so privedle do aretacije neke Ivanke Polak in njenega sina Marela, dobro znanega na sodniji. V njunem stanovanju so našli par hlač in spodnje krilo, ki jih je okradenec spoznal za svojo last. Mati in sin sta bila aretirana, ravnotako nek

za njeno krsto; ni ga bilo, ki bi bil za njo žaloval, tudi Mihca ne. Nekaj starih ženic in par otrok je stopalo za krsto in so molili.

„No, reva je vsaj rešena trpljenja“, reče po pogrebu stara Zefina prijateljica tovarišici.

„Pa Mihca tudi ni bilo“, ji odgovori ta. „Ni ga bilo, morda je kje daleč že umrl ali pa se je zgubil po svetu, kakor se jih zgubi toliko drugih, teh mladih, saj jih poznaš.“

Na Zefinem grobu se je zarastla zelena trava in ni ga bilo cveta na gomili. Lesen, od deža spran in spodaj že preperel križ s kratkim, suhim napisom je zaznamoval kraj kjer je počivala dobra Korenova Zefa, pozabljena od sina in od svega sveta.

Na pokopališču pri sv. Miklavžu so bili grobovi ovenčani. Trop za tropom ljudi je prihajal in odhajal, nekateri veselih obrazov, ki so si ogledovali nadgrobni lišp, drugi pa so stopali z resnimi obrazi sklonjeno in v črnih oblekah h grobovom in molili za rajne. Hladen veter je majal veje na ograjnem drevju in šepetal v listju svojo skrivnostno pesem. Na nebu so se podili oblaki, in marsikatero oko se je ozrlo nanje, pričakujoč prvega snega. Nihče si ga še ni želel. Sneg na Vse svete je prezgoden.

Skoz pokopališčna vrata pri sv. Miklavžu je stopil z utrujenimi koraki blede mož z obnošeno obleko. Nemirno so mu begale oči po grobiščih. — Kmalu so se uprle oči vseh ljudi nanj. Videlo se

Teodolind Folla, ki se je tudi vdeležil uloma. Izročeni so dež sodišču.

n „Il Lavoratore“ preneha? Pravijo, da italijanski socialističen list kmalu neha izhajati. To bi bil pač viden znak, da tudi stranka ne stoji posebno trdno.

n Žensko truplo najdeno v morju. Nekateri osebe, ki so se v soboto dopoldne sprehajale na pomolu Sanita, so videle, kako plava po morju v smeri proti pomolu Giuseppina neka masa. Obvestili so o tem pilote, in nekoliko njih je takoj prišlo na lice mesta. Pilot Peter Fornasaro je potem z dolgo kljuko iz morja potegnil ono plavajočo maso, v kateri so spoznali skoro popolnoma razpadlo truplo neke ženske, katere pa ni bilo možno prepoznati niti približno starost. Pozvani zdravnik je izjavil, da je moralo truplo ležati v morju skoro mesec dni. — Truplo je bilo oblečeno v temen havelok, črno krilo in je imelo črne čevljičke na nogah. V enem žepu so našli novčarko, v kateri je bilo 18.50 K in prazna stekleničica. Pod krilom je imelo truplo okoli života z vrvice navezanih 5 debelih opek, ki so tehtali 6 kg.

Truplo so prenesli v mrtvašnico pri sv. Justu. Ne ve se, se je li ženska sama vrgla v morje, ali je bil na njej izvršen zločin.

n Pogorela je tvornica testenin tvrdke Morpurgo v ulici Donadoni. — Škoda iznaša 15.000 kron.

n Električni tramvaj trg Goldoni — via dell' Istria. — Železniško ministrstvo je znova za dobo enega leta podelilo tržaškemu občinskemu zastopu koncesijo za pripravljala tehnična dela za gradnjo električne železnice na tržaškem mestnem ozemlju, in sicer s trga Carlo Goldoni po ulicah Farneto in Domenico Rossetti do hipodroma in od tukaj po katinarski in reški cesti do ulice dell' Istria, s postranske progo z rocalske ceste do „Lovea“.

n Med ponesrečenimi rudarji v Radboru pri Hamnu je tudi 20 Slovencev. Kakor znano se je v rudniku pri Hamnu na Vestfalskem ponesrečilo nad 300 rudarjev. Med ponesrečenimi rudarji je žal tudi nad 20 Slovencev. Med temi so, kakor poročajo listi, štirje bratje Andrej, Tomaž, Anton in Ivan Kravanja iz Soče št. 140 pri Boveu. 70-letni oče je h kratu izgubil vse svoje odrasle sinove. Prvi trije so zapustili vdove z otroci. Ponesrečil se je tudi J. Cuder tudi iz Soče. Ostali Slovenci so večinoma Štajerci.

n Perosijeva opera. Ravnatelj sikstinske kapele, don Lorenzo Perosi, ki se je te dni vrnil z daljšega izleta na Sardiniji, kjer je študiral narodne pesmi, komponira opero, ki ji bo naslov „Roméo in Julija“. Besedilo mu je napisal neki prijatelj po Shakespearovi drami.

n „Slovensko šolsko društvo“ s sedežem v Celovcu so ustanovili koroški Slovenci. Društvo se bo pečalo samo s vprašanjem slovenskih šol. — Društvo bo delalo skupaj z družbo sv. Cirila in Metoda.

n Nesreča na Savi pri Zagorju. Ko se je g. Ivan Kos, organist na Savi pred par dni vračal iz Zagorja peš po železniški progi domov, mu pripelje tik za hrbtom vlak, kateri ga je s tako silo

je, da mu to ni prav. Stopil je vstran v kot pri kostnjaku, kjer se je čutil pred radovednimi pogledi varnega. Oči mu obstanejo na izpranem napisu na trblem križu prav tam v kotu. Skloni se, da bi bral bolje. Oči se mu izbulijo, ko bere že slabo čitljiv napis:

„Tukaj počiva Korenova Zefa, vaška reva. Naj v miru počiva!“

Zatrepetale so bledemu tujcu mišice na suhljatem obrazu.

„Torej je res, kar so mi spodaj pravili“, je izpregovoril napol tiho sam s seboj, srepo zroč v slabo čitljiv napis, kakor da bi hotel razbrati drug napis.

Začel se je tresti na celem životu. Bil je izstradan in utrujen od dolge hoje; na licu so se mu poznali sledovi jetike in z oči mu je bilo brati razburjenje.

„Povrnili sem se, mati, a prepozno“, je tiho izgovoril Miha in se, premagan od slabosti sesedel na tla.

Povrnili se je Miha, pa ne tak, kakršni je odhajal. To ni več bil tisti brezskrbni Miha, ki je odhajal poln veselja med svet. Spomnil se je trenutka, ko mu je rajna mati pokazala podobo Brezmadežne na steni, in je obljubil roditelji, da bo ostal priden. — Veselje do življenja, poštenost in ž njo srečo mu je ukradel svet in izpodbil si je še zadnjo oporo, pri kateri bi bil našel tolažbo na svetu, svojo dobro mater Zefo. Debele solze so se mu vile po razoranem licu, solze kesa in brezmejne žalosti.

sunil, da je nesrečnež padel kake štiri metre v stran in se pri padcu težko poškodoval. V tem hipu pa pridrvi od nasprotne strani drugi vlak, kateri bi bil nesrečnežu sigurno pretrgal nit življenja, ako bi strojnik vlaka ne bil začel nesrečneževih klicev na pomoč. Pripeljali so ga v ljubljansko bolnišnico.

n Morilec vipavskega dekana Viktor Pangere je v terek umrl za jetiko v zaporih ljubljanskega dež. sodišča.

n Pomanjkanje sodnih uradnikov v Primorju. V okrožju višjega sodišča za Primorje vlada veliko pomanjkanje sodnih konceptnih uradnikov. Pred nekoliko časom je bilo razpisano 13 mest za sodne adjunkte v sodni upravi, a do danes so se prijavili šele 4 kompetenti brez ozira na narodnost. Slovenskim in hrvatskim avskultantom se ponuja najlepša prilika, da kompetirajo na razpisana mesta.

n Nova šolska poslopja sezidajo v Dolini in v Boljuncu. Naslov jim bo: Jubilejna ljudska šola Nj. V. Franca Jožefa I. 1848—1908.

n Prepoved prodaje novega vina je trž. namestništvo preklicalo tudi glede Istre.

n Odprava znižanih vozniških cen na južni železnici. — Od 1. januarja 1909. naprej uradniki in častniki ne bodo dobivali na južni železnici nič več znižanih vozniških cen. — Železnica misli s tem povečati svoje dohodke letno na 400.000 kron.

n V Lokvi se bo obhajal od 29. novembra do 6. decembra sv. misijon. Vodili ga bodo č. oo. iz družbe Jezusove iz Ljubljane. Zadnji misijon je bil pred skoroda desetimi leti. Ljudstvo z veseljem pričakuje tega milosti polnega časa, zato pa ja upanje, da bo prinesel obilnega in pa trajnega sadu.

n Sneg. — V Bosni je zapadlo toliko snega, da je brzojavni in telefonski promet na mnogih krajih pretrgan. Vlaki imajo velike zamude. Dne 21. t. m. so čutili v Bosni tudi potres.

n Izgovori, če moreš! — Pravo ime pokojne kitajske cesarice je bilo: „Ce-hsi-ju-k'ang-ji čao-jü šuang-š'eng-šon-kung-šing-hsien-š'ung-usi“. Izgovori če moreš!

n Z ozirom na naglo širjenje škrlatice po naših pokrajinah v zadnjem času se opozarja občinstvo, da po svoji moči pomaga pristojnim oblastem omejiti to nevarno kugo, ki tirja toliko žrtev. Začne se navadno z mrzlico, kateri sledi huda vročina. Bolnik toži, da ga boli glava, težko požira. Ponoči je nemiren, blodi. Dan pozneje s pokažejo, navadno najprej na gorenjem delu prs in na vratu, majhne rdeče lise, ki se kmalu razširijo po celem životu in zlijejo v splošno škrlatno rdečico, po kateri je dobila bolezen ime. V tem težkem stanju se nahaja bolnik par dni. Potem začne rdeči izpah polagoma bledeti, vročina se začne nižati in kakih osem dni po začetku bolezni se jame po celem telesu luščiti koža. To je splošen opis bolezni, ki se pa ne pojavi vedno z vsemi omenjenimi znaki, ki je včasih lažja, včasih težja. Najbolj značilna je ona splošna rdečica, visoka vročina, zatekle žleze na vratu in grlu (težko požiranje) in luščenje kože. Bolezen je zelo nalezljiva, zlasti za otroke. Včasih zadostuje samo kratko bivanje v sobi, kjer leži bolnik, da se jo nalezijo. Tudi vse osebe in sploh vsi predmeti, ki so prišli v dotiko z bolnikom, so nevarni, da prenesejo bolezen. Zato je treba takoj, ko se pojavijo prvi njeni znaki, spraviti bolnika v posteljo in zabraniti vsem osebam, ki niso za posteljo neobhodno potrebne, vstop v dotično sobo. Vse drugo potrebno odredi potem zdravnik, katerega je treba, naj bo še enkrat poudarjeno, v vsakem sumljivem slučaju takoj poklicati.

Iz okolice.

o Iz okolice. Strašansko neumen in nepremišljen opomin sem čital v Edinos i št. 320 z dne 19. XI, kjer nekdo daje novoimenovanemu g. župe-upravitelju v Bazovici opomine in nauke za njegovo bodoče delovanje v novi službi.

Povejte vi dobro premišljeni opominjevalec, kaj je č. g. Šonc v Boljuncu zasnoval ali storil škodljivega? Na katerem polju narodnega delovanja je bil nasproten koristim ljudstva? Je li znabit odvrčal Boljunčane od ljubezni do narodnosti? Jeli škodoval ali nasprotoval na gospodarskem socialnem polju? — se je upiral narodnemu napredku? — je pri volitvah delal za narodu nasprotno kandidate?

Deloval je v cerkvi, v šoli in javnosti za edino pravo srečo svojega naroda, iz katerega je izrastel.

Mislite, da je isti dopis v Edinosti skoval res kak naroden mecen in pospešitelj narodne pro-

svete, ki dela in živi za srečo naroda noč in dan! Bežite, bežite! To je eden tistih narodnjakov, ki delajo in se trudijo za narod v potu svojega obraza najbolj ob čaši rujnega vinca — le takrat so narodni, ko je poln liter — po praznem litru pa nerodni, drugi dan pa slabo namišljeni. Ko bi bil dobro premišljeni ta namišljeni narodnjak, bi vže pod pokojnim Wartom, ko je blagohotno ponudil svojo pomoč v narodne koristi sodeloval na versko narodni podlagi. Pa kaj so rekli g. župniku: mi ne maramo podpore in knjig družbe sv. Mohora od č. g. Wartota. To! To! mislite — za to je vaš dopis dobro mišljen a slabo premišljen. — Duhovnika ne maramo v svoja društva, ker potem ne moremo delati, kar in kakor bi hoteli; duhovnik, naj bo ta ali oni, bo gledal v prvi vrsti, da so udje društva verni, pošteni katoliški kristjani; on bo pazil, da ne zabijo Boga tudi pri delu za narod in obči blagor. Mi namišljeni ali bolje prosto mišljeni narodnjaki pa delamo za narod brez vere; kaj je treba vere pri narodnosti. K maši gremo včasih pa to samo za parado, da pokažemo ljudstvu: Vidite, da nismo brezverci. To je toraj tisti vaš mišljen opomin. Duhovna ne marate, da bi ž njim skupno delovali, ker vam ni za koristi naroda, nego gre vam za lastno korist. Zato se nečete združiti na versko narodni podlagi v edino pravo korist, blagor in prospeh naroda. Bojite se, da pride mož k vam, ki bi ljudem oči odprl. Od tod strah in žuganje — kakor v Ricmanjih.

o Iz sv. Križa. V četrtek smo pokopali g. Antona Košuto, ki je umrl v 80 letu starosti. Pokojni je bil poštenjak stare korenine in 28 let starejšina svetokriške župne oče. Pogreb je bil zelo veličasten in je pričal, kako je bil ranjki priljubljen. N. v m. p.!

Te dni se je ustanovilo pri nas „Gospodarsko in vinarsko društvo“. Izvoljeno je že prvo načelstvo. To kaže, da se ljudstvo zaveda, kaj mu je v korist in da mu je rešitev iz sedanjega položaja mogoča le v združni organizaciji.

o Iz sv. Ivana. Pretečeno nedeljo smo obhajali 50 letnico, odkar je bila posvečena naša župna cerkev. Pontifikalno sv. mašo je daroval obilni asistenci prevz. g. škof dr. Nagl. Kot priprava na to slovesnost je bil sv. misijon, katerega sta držala č. g. p. p. Klement Grampovčan in Engelbert Polak. Udeležba je bila zlasti pri večernih pridigah jako obilna. V nedeljo popoldne pa je bil sklep sv. misijona s procesijo sv. R. T. Pri procesiji je bilo na tisoče ljudi.

Naši liberalci so smatrali za jako potrebno pokazati tudi v tem času sv. misijona, da še žive. Na praznik Matere božje od zdravja so priredili ples. Veselica je pa doživela popolen fiasco. Ljudi nič, peveci so pa morali sredi pesmi prenehati. Tudi ta korak liberalcev je mnogo pripomogel k temu, da jih ljudstvo vedno bolj spoznava, kakove namene imajo.

Razne vesti.

r Kitajsko ženitovanje ni dan veselja in radovanja, kakor je to pri nas v navadi. Na ta dan se pripravi pojedina, h kateri pride nevesta in pet njenih najboljših prijateljic. Vsa ta družba se vse de z nevestino materjo vred okrog dobro obložene mize in molče čakajo na ceremonijo, ne da bi se kaj jedi dotaknili. V tem slovesnem trenutku prične nevestina mati bridko jokati in ostale prijateljice neveste jo posnemajo. Ob sebi je umevno, da nevesta sama ne sme ostati trdosrčna, nego tudi ona hočeš ali nočeš, mora pretakati solze. Na to vstanejo nevestine tovarišice in jokaje zapustijo dvorano, med tem ko se prikaže ženin z ostalimi gosti. Ti prično pridno otepati darove božje, ki so jim pripravljeni na mizi. Po pojedini, ki ne traja dolgo, se svatba razide in par je sklenjen. Kar je pri tej svatbi značilnega je, da se tu nevesta že prej joka, med tem ko pri nas se večkrat kmalu po svatbi.

r Razsvetljava na Dunaju bo 1. decembra zvečer. Tako je sklenil dunajski župan dr. Lueger v svoj m pozivu na dunajske prebivalce, v katerem jim naroča tudi, naj bodo 2. decembra vse hiše okrašene za jubilejno slavnost šestdesetletnega vladanja našega blagega cesarja Franc Jožefa I. Na poseben način se bodo razsvetlila javna poplopa kakor mestna hiša, cerkve, drž. poslopja, spomeniki itd.

r Drugi Wahrmund, namreč K. Wiksell, profesor ekonomije na vseučilišču v Lundu, se je hotel ovekovčiti s svojim predavanjem o socialnem gibanju švedske mladine. Primerjal je duhovnike s kvartopirci, s ponarejalci denarja itd. češ če dobijo duhovniki plačo za njih „meštier“, zakaj se kaznu-

jejo kvartopirei, ponarejanci denarja in take vrste zločinci, ki tudi opravljajo svoj „meštier“. Izrazil se je tudi o Bogu in Brezmadežni na tak način, da so poslušalci vsi zapustili dvorano. Vsi časopisi tudi protestantski, se zgražajo nad tem zločincem, ki sedi že na obtoženi klopi.

Tu se vidi, kako razumejo in kako si tolmačijo svobodo poduka protestantje na Švedskem in kako jo pa umevajo liberalni gospodje v katoliški Avstriji.

Književnost.

kn Nove božične skladbe. Ravno kar so izšle P. Angelik Hribar-jeve in P. Hugolin Sattner-jeve »Božične pesmi« za mešani zbor v drugem natisu. Te pesmi se bodo kaj hitro udomačile na naših cerkvenih korih, saj so poljudne in pristnega narodnega duha, kakor pač vse P. Angelikove skladbe, pa so tudi mojsterko delo, kar je P. Hugolinova kompozicija sploh. — Skladbe bodo visoko povzdignile cerkveno petje milih božičnih praznikov in je želeli, da jih ne pogreša noben cerkveni zbor na slovenskih tleh. — Odkar je bil razprodan prvi natis teh skladb, niso imeli naši zbori primernih pesmi, ki bi izražale prava čutila vernikov v tem skrivnostno lepem času. Cena partituri znaša 2 K, posameznim glasovom 50 vin. Skladbo je založila »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani.

Pripomnimo, da bi ta izdaja dobrodošla tudi onim zborom, ki imajo že prvi natis, ker sta mesto ene izpuščene pesmi uvrščeni v zbirko dve novi in je zadnja pesem prve izdaje prirejena sedaj za mešan zbor.

kn Naš znani skladatelj župnik Jakob Aljaž je izdal V. zvezek svoji kompozicij za moške in mešane zборе. Ocene ne bomo pisali, saj le da čitamo Aljažev priimek, nam je povedano, kaj vsebujejo njegove skladbe. — Posebno moramo omeniti »Stražnike«. Ker je ta pesem zelo času primerna in izraža Aljaževa skladba prav dobro čustva in misli, katere je položil Gregorčič v te svoje kitice, oddaja »Katoliška bukvarna« v Ljubljani to skladbo vsem slovenskim pevskim zborom in društvom tudi v večjem številu na zahtevo brezplačno. Skladba budi v srejo pevca in slušatelja narodno zavest.

kn Vir življenja in svetost, obširnejša izdaja molitvenika »Presveto Srce Jezusovo«, spisal o. J. Pristov, je izšel v zalogi tiskarne Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Cena mehko vezanemu iztisu K 2.—, v usnje vezan z zlato obrezo K 3.20, v platno vezan z rdečo obrezo K 2.60, za družnike 60 vin. ceneje, po pošti 40 vin. več.

Prodajalna katoliškega tiskovnega društva

v TRSTU

ulica delle Poste šte. 9

ima na razpolago razne molitvenike v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, podobne male za darilo in velike za okvir, svetinje, rožne vence, kipe in križe raznih velikosti in cen iz kovine in lesene, različni papir pisarni in pisarniški, razni ovitki, šolski zvezki, vse pisarniške potrebščine, trg. knjige, notici i. t. d. i. t. d.

Častito duhovščino opozarjamo posebno

na našo zalogo voščenih sveč prav po tovarnišk ceni in sicer: pristno vošč. ne kg. á K. 5.—, I vrste »Il Santo di Padova« kg. á K. 4.40, II vrste kg. á K. 2.40, okinčane sveče kg. á K. 3.40, ekonomične sveče á kg. K. 1.90. Odpadki sveč se sprejemajo in plačujejo po kakovosti. V zalogi je kadilo (virh) á kg. K. 1.20, 2.—, 2.40, ter oglje za kadičnice á kg. K. 2.—. Stekla za večno luč, stenji za večno luč, vrvice za prižiganje na kilo, ali v zavitkih, prižigalniki (kajfeži), povoskano platno za altare, tiskovine za čč. župne urade dobite istotam.

Sprejemajo se knjigoveška dela po zmerni ceni. Preskrbi se okvirje za razne slike. Razpolagamo z vzorci. Slike Prešerna, Gregorčiča, Vodnika in Slomškega v lepem okvirju á K. 7.60. Podoba papeža Pija X v pozlačenem okvirju za K. 20.—. Sveče za domačo rabo á 3, 4, 5 in 6 v zavojni ter svečice zvitihi in za božičnice so vedno v zalogi.

Preskrbimo ovitke z poljubnim naslovom

Dobava cerkvenih oblačil in cerkvenih potrebščin vsake vrste.

Obilo obiska in naročil prosi

Katoliško tisk. društvo v Trst.

Izdaja: Katol. tiskovno društvo v Trstu.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

Novo narodno podjetje

prvega odlikovanega elektrofotografskega atelje-ja

A. Jerkič V. a delle Poste 10.

Slikanje izključno pri čarobni električni razsvetljavi ob vsakem vremenu tudi zvečer.

Svetovna novost!

ZALOGA

likerjev v sodčkih in butilkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinjših in starih vin v butilkah.

Postrežba točna. — Cene zmerno. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolago veliko dvorano v pritličju, n. j. modernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstve poroke in društvene sestanke.

Toči domače vino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v butilkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnstvo.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarjem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, —
z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Hranilnica in posojilnica v sv. Križu (pri Trstu)

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Podpisano načelstvo si usoja naznaniti sl. občinstvu, da je otvorilo

hranilnico in posojilnico

za sv. Križ, Zgonik in Nabrežino v sv. Križu št. 188 (Župnišče)

Uradne ure: vsako sredo od 6—7 zvečer. Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Rentni davek plačuje hranilnica sama. Posojujejo se tudi domače hranilnice, to je posebne pušice za domačo štednjo.

Načelstvo.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Podurad v Trstu, ulica delle Poste 9. Telefon 2110

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4½%

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Novo pogrebno podjetje

Pisarna in prodajalna Via Vincenzo Bellini št. 13.

Telefon 14-02. (poleg cerkve sv. Antona Novega) Telefon 14-02

Zaloga oprave ulica Massimo D'Azeglio št. 18

Prireja pogrebe od najprostejših do najelegantnejše vrste v odprtih, kakor tudi v s kristal'om zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča, kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene rakve; čevlje, vence iz umetnih cvetlic, kovine, porcelana in perl.

Bogata zaloga: Voščene sveče.

Cene nizke, da se ni bati kokurece. Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo HENRIK STIBELJ in drugi.

Tiska L. Herrmanstorfer.

Odgovorni urednik: Viktor Cenčič